

РЕШЕНИЕ

№ 7312

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7987** по описа за **2022** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение № 2052/08.06.2022г. постановено по н.а.х. дело № 10162/2021г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, VII-ми състав е отменил Наказателно постановление НП № 332572/28.03.2018г., с което на Т. П. И. от [населено място] за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, б. „б“, б. „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО, на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от НРУПОГТТСО, ѝ е наложена глоба в размер на 200 (двеста) лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, е обжалвано от Столична община, чрез процесуален представител юрк. Д. Ц.. Моли се за отмяната на решението, по съображения за допуснати нарушения на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила – основания за касационно оспорване по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. По същество твърди, че безспорно е установено административното нарушение и законосъобразно е наказана Т. И.. Допълнително са изложени пространни за разликата между отговорността по НРУПОГТТСО и отговорността по закона за автомобилните превози.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от юрк. В., която моли за отмяна на съдебното решение.

Ответникът по касационната жалба – Т. П. И.“ за съдебно заседание редовно

призована, не се явява, не изпраща представител и не ангажира становище.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл. 348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл. 218, ал.2 от АПК, вр. чл. 348 и чл. 354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 04.03.2018г., в 17.20 часа, Т. П. И. пътувала в [населено място] в автобус по линия 93 (с инвент. № 1543), като след спирка „ул. А. Й.“ в посока кв. Хладилника, район бул. Ч. връх, била извършена проверка от служители на ЦГМ ЕАД – С.. Контрольорите установили, че И. пътува с карта с различна конфигурация от тази на перфоратора в превозното средство. И. отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контрольор по редовността на пътниците, предвид което и бил съставен АУАН бл. № 0332572. По така съставеният акт последствие било издадено оспореното наказателно постановление № 332572/28.03.2018г.

Въз основа на така установената фактическа обстановка по делото, първоинстанционният съд е приел, че атакуваното НП следва да бъде отменено като незаконосъобразно. СРС приел, че са били допуснати съществени процесуални нарушения, следствие на което неправилно е бил приложен материалния закон. Според съда не става ясно въз основа на какви действия за И. е било прието, че не е редовен пътник. В АУАН в бланкова форма са били посочени алтернативните форми на изпълнителното деяние, като е отбелязано с „х“, че се касае за пътуване „с карта с различна конфигурация от тази на перфоратора в превозното средство“. В празното поле на акта актосъставителят обаче е вписал ръкописно съвсем различно обстоятелство: „пътува с двойно перфорирана карта за единично пътуване“. От последното съдът направил извод, че актосъставителят не потвърждава отбелязването, че се касае с карта с различна перфорация с тази на превозното средство, а че има две перфорации в долната част на картата (с отбелязване „П. тук“) и в горната част с надпис „Контрола“. Последното било видно и от приложеното копие на карта на стойност 1, 60 лв. с № 18591, като конфигурациите от дупки на перфорацията в горната и долната част на картата били видимо еднакви. СРС констатирал, че подобна хипотеза („пътува с двойно перфорирана карта за единично пътуване“) не е предвидена в нито една от 13-те алтернативни форми на изпълнителното деяние, изброени в бланковия АУАН, и не може да се приравни на отметката за хипотезата „с карта с различна конфигурация от тази на перфоратора в превозното средство“, при положение, че не се твърди изрично в писменото уточнение на актосъставителя, че двойната перфорация е различна от тази на превозното средство.

Настоящият състав намира, че атакуваното първоинстанционно решение следва да бъде оставено в сила по следните съображения:

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с

материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно, в която насока АССГ не констатира допуснати нарушения. СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. Необосноваността не е касационно основание /арг. от чл.348, ал.1 от НП, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН/, тъй като касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване. Касационният съд може да контролира само начина на формирането, но не и съдържанието на вътрешното съдийско убеждение, поради което и не може да прави своя преценка на събраните доказателства и да изгражда въз основа на нея фактически изводи, след като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото, които биха обусловили връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. В случая, въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала необходимите за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на относими доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване. Фактическите констатации са направени след анализ на събраните по делото доказателства-свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение.

Изводите на СРС VII-ми състав изцяло се споделят от настоящият касационен състав и не следва да се преповтарят, в това число и подробно развитите съображения за допустимостта на жалбата на Т. И.. Към мотивите на СРС настоящият състав препраща на осн. от чл. 221, ал. 2 предл. последно от АПК, като в допълнение следва да добави още:

В случая на И. е ангажирана отговорността за това, че пътува без редовен превозен документ, като нередовността на превозния документ (карта на стойност 1, 60 лв. с № 18591) се изразявала в това, че същата е с перфорация, различна от тази на перфоратора на превозното средство. Настоящият касационен състав намира, че така повдигнатото и поддържано административно обвинение не е доказано. Това е така, защото за да се говори за различна перфорация на превозен документ (билет) от тази на перфоратора на превозното средство, следва да бъдат събрани и приложени доказателства за точната комбинация/перфорация в превозното средство. Такова доказателство не се съдържа в наказателно – административната преписка. Приложено е копие от карта на стойност 1, 60 лв. с № 18591 (билет) с двустранна перфорация, която обаче видимо е идентична. Така административното обвинение е останало недоказано.

Ето защо правилно и в съответствие с доказателствата по делото СРС VII-ми състав е отменил НП № 332572/28.03.2018г., който извод на съда следва да бъде споделен.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл. 63, ал.1,
изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав
РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2052/08.06.2022г. постановено по н.а.х. дело №
10162/2021г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, VII-ми състав
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: